

viet Estrup og Kongens Person. De ere jaa tilbøielige til at mene, at naar man er imod det nuværende Ministerium, jaa er det det Samme, som ikke at være loyal, det er det Samme som ikke at være Kongen hengiven; men jeg tror, at det er Uvet fra de Herrer's Side at komme med saadanne Udtalelser. Jeg tror, man kan være fuldstændig kongeligstindet i dette Ord's bedste Forstand og dog være en absolut Modstander af det nuværende Ministerium. De Herrer maa vel lægge Mærke til, at saaledes kan Forholdet meget godt være, og det er maaste i Virkeligheden ogsaa saaledes, vore Modstandere bør ikke blande disse to Ting sammen. Nu synes man, at det var jaa forferdeligt, at der ved Mødet i Aalborg blev raabt: Ned med Ministeriet Estrup! Jeg vil spørge de Herrer, der skriver i Aviserne, om der virkelig er saa stor Forskjel paa, enten man i en stor Forsamling udtaler dette Ord, eller, saaledes som Tilfældet er i denne Sal, den ene Rigsdagmand efter den anden staar op og udtaler sin Modvillie mod det nuværende Ministerium. Er det da ikke det, som gjør sig gjældende i Venstrebefolkningen, at man vil af med Ministeriet Estrup, at man vil, at der skal nye Kræfter til Høret, som kunne arbejde mere i Overensstemmelse med Folkethinget. Jeg ser i Virkeligheden ikke, at det gjør jaa stor Forskjel, om det er her i Salen eller ude paa Folkemøder, at denne Stemning gjør sig gjældende, og Ingen vil vel nægte, at det er den Stemning, som gjør sig gjældende i Befolkningen, og det høitærede Ministerium veed det jo meget godt, jaa det er jo slet ikke noget Nyt. Den høitærede Finantsminister sagde jo forleden Dag, at han var bange for, at han igjen skulde høre hele Syndereregisteret, jaa det er jo fuldt bejendt.

Jeg skal nu ikke opholde det høie Thing meget længe. Jeg skal endnu gjøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen). Han kom med det Spørgsmaal — og det samme Spørgsmaal fremkom med andre Ord fra det ærede Medlem fra Skjerteminde (M. Andersen) — hvad hele den politiske Bevægelse egentlig betød, som har været sat i Gang i Sommer, om Venstre nu virkelig er kommet Maalet nærmere. Ja, det maa Enhver jo bedømme efter sin egen Opfattelse. Jeg for mit personlige Vedkommende nærer dog ingen Tvivl om, at Venstre virkelig er kommet Maalet nærmere. Ja, det maa Enhver jo bedømme efter sin egen Opfattelse. Jeg for mit personlige Vedkommende nærer dog ingen Tvivl om, at Venstre virkelig er kommet Maalet nærmere. Men vi kunne ogsaa vende Spørgsmaalet om og spørge, om det Parti, hvortil de to nævnte Herrer høre, er kommet

deres Maal nærmere, om de have opnaaet Mære, end de alt vare i Besiddelse af tidligere. Dersom de kunde besvare dette, vilde det jo være meget heldigt. Jeg for mit personlige Vedkommende tvivler ikke om, at Venstre er kommet Maalet nærmere og det i det Mindste i en Henseende, og det er det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds forleden udtalte, nemlig, at den danske Befolkning dog nu er kommen jaa vidt, at den ikke vil taale en hvitensombelst Forhaandelse fra vore Modstanderes Side, vi ere dog come jaa vidt, at der er en Bevægelse ude iblandt Befolkningen, som tyder paa Alvor, og man kan ikke nægte, at det i Virkeligheden er at være kommen Maalet nærmere. Det ærede Medlem fra Skjerteminde udtalte etsteds i sit Foredrag, at det i det Hele taget ikke kunde bevies, at vore politiske Modstandere havde krænkset Bevillingsretten. Det tror jeg ikke, er jaa vanskeligt at bevise. Jeg tror endog jaa, at det er en almindelig Opfattelse iblandt Demokraterne ude i Landet, at det virkelig forholder sig saaledes. Jeg gaar nemlig ud fra — idet jeg jelsvofgellig maa betragte alle den Slags Ting fra et rent Rægmandsstandpunkt og ikke fra et juridisk Standpunkt — at naar man saaledes uden videre, som det jo ikke kan nægtes, overskriver det, som indeholdes i Grundlovens § 49, er det et Brud paa Bevillingsretten. Jeg tror i det Hele taget, at det er et Brud paa Bevillingsretten, naar en Regering ikke benytter alle de Midler, som staa til dens Raadighed, før at opnaa et bedre Forhold til det folkevalgte Kammer, men uden videre udsteder en provisorisk Finantslov. Det er en Krænkelse af den Ret, som er givet det danske Folk; det er, gjentager jeg, den Opfattelse, som Demokratiet i Danmark sikkert nærer. — Nu skal jeg slutte med en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Hillerød i Anledning af en Udtalelse, han kom med forleden Dag; men jeg har rigtignol faaet det Indtryk, at han udtaler jaa meget, som han i Virkeligheden ikke mener Stort med. Der var et Medlem, jeg husker ikke Navnet paa ham, der udtalte, at det kunde være onfskeligt, om der ogsaa fandtes nogle Socialister her i Rigsdagen, og jaa bemærkede det ærede Medlem fra Hillerød, at det onfskede han ogsaa. Denne Udtalelse er mærkvaerdig, thi naar jeg er i Modstrid med et politisk Parti, det være sig nu Socialister eller Høiremand, onfsker jeg ikke deres Narværelse i Rigsdagen, og det forekommer mig, at det ærede Medlem heller ikke kunde mene, hvad han sagde; thi dersom han onfskede Socialister ind i Rigsdagen, hvorfor stemte han jaa ikke paa Eradermesler Holm, hvorfor agiterede han jaa imod